

Lieta C-268/06

Impact

pret

Minister for Agriculture and Food u.c.

(*Labour Court*

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. un 5. klauzula — Darbs uz noteiktu laiku valsts pārvaldē — Darba nosacījumi — Darba samaksa un pensijas — Līgumu uz noteiktu laiku atjaunošana uz laiku līdz astoņiem gadiem — Procesuālā autonomija — Tieša iedarbība

Ģenerāladvokātes Julianas Kokotes [*Juliane Kokott*] secinājumi, sniegti
2008. gada 9. janvārī I - 2487
Tiesas (virspalāta) 2008. gada 15. aprīļa spriedums I - 2533

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kopienu tiesības — Principi — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (Padomes Direktīva 1999/70)*

2. *Sociālā politika — “UNICE”, “CEEP” un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Direktīva 1999/70*
(EKL 139. panta 1. un 2. punkts; Padomes Direktīvas 1999/70 pielikuma 4. klauzulas 1. punkts un 5. klauzulas 1. punkts)
3. *Sociālā politika — “UNICE”, “CEEP” un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Direktīva 1999/70*
(EKL 10. pants un 249. panta trešā daļa; Padomes Direktīva 1999/70)
4. *Iestāžu akti — Direktīvas — Dalībvalstu īstenota izpilde*
(EKL 249. panta trešā daļa; Padomes Direktīva 1999/70)
5. *Sociālā politika — “UNICE”, “CEEP” un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Direktīva 1999/70*
(Padomes Direktīvas 1999/70 pielikuma 4. klauzula)

1. Kopienas tiesības, konkrētāk, efektivitātes princips, prasa, lai specializēta tiesa, kurai ar tiesību aktu, ar kuru transponē Direktīvu 1999/70 par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, piešķirta kompetence — lai arī izvēles veidā — izskatīt prasību, kas pamatota ar šī tiesību akta pārkāpumu, būtu kompetenta arī attiecībā uz tādām prasītāja prasībām, kas pamatotas tieši ar pašu direktīvu attiecībā uz laika periodu no direktīvas transponēšanas termiņa līdz datumam, kad stājas spēkā tiesību akts, ar kuru direktīva transponēta, ja tiek konstatēts, ka prasītāja pienākums vienlaikus parastajā tiesā celt atsevišķu prasību, kas pamatota tieši ar direktīvu, izraisītu procesālus apgrūtinājumus, kas varētu padarīt pārmērīgi grūtu to tiesību īstenošanu, ko šai personai piešķir Kopienas tiesību

sistēma. Valsts tiesai ir jāveic šajā sakarā nepieciešamās pārbaudes.

(sal. ar 55. punktu un rezolūtivās daļas 1) punktu)

2. Visos gadījumos, kad direktīvas normas no to satura viedokļa šķiet esam beznosacījuma un pietiekoši precīzas, privātpersonas var uz tām atsaukties pret valsti, it īpaši tās kā darba devēja statusā. Šo principu var attiecināt uz tādu nolīgumu normām, kuri, tāpat kā pamatnolīgums

par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Direktīvas 1999/70/EK par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, izstrādāti EKL 139. panta 1. punktā paredzētā dialoga starp sociālajiem partneriem Kopienas līmenī rezultātā un kas atbilstoši šī paša panta 2. punktam īstēnoti ar Padomes direktīvu, kuras neatņemama sastāvdaļa tie tādējādi ir.

3. EKL 10. panta un 249. panta trešā daļa, kā arī Direktīva 1999/70 par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalsts iestādei, kas darbojas kā publisks darba devējs, nav atļauts pieņemt pasākumus, kas ir pretēji minētās direktīvas un pamatnolīguma izvirzītajam mērķim tiktāl, ciktāl tas attiecas uz līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, un kuri izpaužas kā šādu līgumu atjaunošana uz neparasti ilgu laiku laika periodā starp termiņu Direktīvas 1999/70 transponēšanai un datumu, kad spēkā stājas likums, ar kuru tā transponēta.

Šajā sakarā minētā pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punkts, ar ko vispārīgā veidā un viennozīmīgi aizliedz jebkādas atšķirības attieksmē, kas nav objektīvi pamatotas, attiecībā uz noteikta laika darba ņēmējiem tiktāl, ciktāl tas skar darba nosacījumus, ir beznosacījuma un pietiekoši precīzs, lai privātpersona uz to varētu atsaukties valsts tiesā; tomēr tas tā nav šī paša pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta gadījumā, kurā dalībvalstīm paredzēts vispārējs pienākums novērst secīgu darba līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu, atstājot to ziņā izvēli attiecībā uz šī mērķa sasniegšanas veidu.

(sal. ar 92. punktu un rezolutīvās daļas 3) punktu)

(sal. ar 57., 58., 60., 68., 70., 73., 79. un 80. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)

4. Piemērojot valsts tiesības un it īpaši normas speciālajā tiesiskajā regulējumā, kas ir pieņemts, lai ieviestu direktīvas prasības, valsts tiesai ir jāinterpretē valsts tiesības, cik vien tas ir iespējams, šīs direktīvas teksta un mērķa kontekstā, lai sasniegtu tās noteikto rezultātu un panāktu atbilstību EKL 249. panta trešajai daļai. Valsts tiesas pienākuma ņemt vērā direktīvas saturu, interpretējot

attiecīgās valsts tiesību normas, robežas tomēr nosaka vispārējie tiesību principi, īpaši tiesiskās drošības princips un atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, un minētais pienākums nevar būt pamats valsts tiesību *contra legem* interpretācijai.

Pie šiem nosacījumiem, ciktāl piemērojamajās valsts tiesībās ir ietverta norma, kas izslēdz likuma piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, ja nav skaidras un nepārprotams norādes par pretējo, valsts tiesai, kura izskata lietu, kas pamatota ar valsts tiesību normas, ar kuru transponē Direktīvu 1999/70 par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, pārkāpumu, saskaņā ar Kopienas tiesībām šai normai atpakaļejošs spēks līdz datumam, kad ir iestājies šīs direktīvas transponēšanas termiņš, ir jāpiešķir vienīgi tad, ja šajās valsts tiesībās ir norma, kas var šai normai piešķirt šādu atpakaļejošu spēku;

5. Tā kā tā izsaka Kopienas sociālo tiesību principu, ko nevar interpretēt sašaurināti, pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Direktīvas 1999/70 par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka darba nosacījumi tās izpratnē ietver nosacījumus par darba samaksu, kā arī pensijām, kas pamatotas ar darba attiecībām, izslēdzot nosacījumus, kas attiecas uz valsts sociālās apdrošināšanas pensijām.

(sal. ar 98., 100. un 104. punktu un rezolutīvās daļas 4) punktu)

(sal. ar 114. un 134. punktu un rezolutīvās daļas 5) punktu)